Z8/39. zasedání Zastupitelstva města Brna
konané dne 21.6.2022

102. Návrh smlouvy o zaplacení dluhu a žádost o prominutí části dluhu společnosti S-Invest CZ s.r.o.

Anotace

Rozsudkem Krajského soudu v Brně č.j. 74 Co 118/2020-791 ze dne 09.11.2021, který nabyl právní moci dne 20.12.2021 a vykonatelnosti dne 24.12.2021, bylo stanoveno, že společnost S-Invest CZ s.r.o. (dále jen S-Invest) je povinna zaplatit statutárnímu městu Brnu (dále jen Město) částku 3.795.137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně od 29.04.2016 do zaplacení, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku. S-Invest svou povinnost nesplnil a požádal o zaplacení dluhu v pěti po sobě jdoucích splátkách v období od 06/2022 do 06/2026 včetně "kapitalizovaného" úroku z prodlení, tj. jeho vypočtení ke konkrétnímu datu (21.06.2022) pevnou částkou bez dalšího úročení do budoucna pod ztrátou výhody splátek a vymáhání celého dluhu plynoucího z rozsudku. Takto vypočtený dluh činí 5.671.987,52 Kč. Rozdíl mezi výši celkového dluhu plynoucího z rozsudku ke dni 21.06.2022, t. j. částkou 5.671.987,52 Kč, a výší celkového dluhu plynoucího z rozsudku ke dni 30.06.2026 , t. j. částkou 6.702.025,46 Kč, činí částku 1.030.037,94 Kč a představuje prominutí dluhu a poskytnutí podpory malého rozsahu - podpory de minimis. Předložený návrh smlouvy o zaplacení dluhu zohledňuje tyto návrhy S-Invest.

Návrh usnesení

Zastupitelstvo města Brna

1. jiné nepromíjí společnosti S-Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171 dluh ve výši 1.030.037,94 Kč

Stanoviska

Usnesení RMB R8/223 konané dne 8.6.2022 bod 146

Podpis zpracovatele pro archivaci

Zpracovatel

Elektronicky podepsáno
Ing. Tomáš Pivec
vedoucí odboru - Odbor investiční
14.6.2022 v 06:46
Garance správnosti, zákonnosti materiálu

Spolupodepisovatel

Elektronicky podepsáno

Mgr. Radek Řeřicha

vedoucí Úseku 4. náměstka primátorky - Úsek 4. náměstka primátorky

14.6.2022 v 11:38

Obsah materiálu

Návrh usnesení	1 - 2
Obsah materiálu	3 - 3
Důvodová zpráva	4 - 6
Příloha (Rozsudek KS v Brně s doložkou.pdf)	7 - 20
Příloha (SMB S-Invest Žádost o splátkový kalendář.pdf)	21 - 21
Stanovisko (Usnesení R8_223 bod 146.pdf)	22 - 22

Důvodová zpráva

Žalobou ze dne 08.09.2017 domáhalo se statutární město Brno (dále jen Město) zastoupené [redacted] advokátem (dále jen AK) po společnosti S-Invest CZ s.r.o., IČO 25526171 (dále jen S-Invest) zaplacení částky 3.795.137,28 Kč s přísl. z titulu náhrady škody, kterou S-Invest způsobil Městu chybným zadáním veřejné zakázky „Špilberk – Jižní křídlo – Regenerace a rozšíření služeb Národní kulturní památky Špilberk“. S-Invest pro Město prováděl zadavatelskou činnost pro tuto veřejnou zakázku na základě mandátní smlouvy č. 0056101503103 ze dne 08.05.2010. Náhrada škody představuje část dotace nevyplacenou Městu z důvodu porušení povinnosti S-Invest zajistit pro Město zákonný průběh zadání této veřejné zakázky (nedostatečná specifikace některých položek zadávací projektové dokumentace).

Rozsudkem Městského soudu v Brně č.j. 294 C 38/2017-683 ze dne 02.02.2020 byla žaloba zamítnuta a Městu uložena povinnost zaplatit S-Invest na náhradě nákladů řízení částku 734.530,50 Kč (náklady právního zastoupení). Proti rozsudku Městského soudu v Brně č.j. 294 C 38/2017-683 ze dne 02.02.2020 podalo Město zastoupené AK dne 21.04.2020 odvolání.

Krajský soud v Brně rozsudkem č.j. 74 Co 118/2020-791 ze dne 09.11.2021 (dále jen rozsudek Krajského soudu v Brně), který nabyl právní moci dne 20.12.2021 a vykonatelnosti dne 24.12.2021, rozhodl takto:

I. rozsudek soudu 1. prvního stupně se ve výroku I. mění tak, že S-Invest je povinen zaplatit Městu 3.795.137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně od 29.04.2016 do zaplacení, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku
II. žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně
III. žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Proti výroku I. rozsudku Krajského soudu v Brně podal S-Invest dne 14.02.2022 dovolání, proti výrokům II. a III. rozsudku podalo Město zastoupené AK dne 02.02.2022 ústavní sížnost. O těchto podáních nebylo dosud rozhodnuto.

S-Invest částku 3.795.137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně od 29.04.2016 do zaplacení Městu přes opakované výzvy nezaplatil a požádal o její splacení ve splátkách včetně „kapitalouvaného“ úroku z prodlení, tj. jeho vypočtení ke konkrétnímu datu pevnou částkou bez dalšího úročení do budoucna.

Byl zpracován koncept smlouvy o zaplacení dluhu mezi Městem a S-Invest, dle kterého dlužná částka dle rozsudku Krajského soudu v Brně a „kapitalizovaného“ úroku z prodlení k datu 21.06.2022 činí 5.671.987,52 Kč, z toho jistina činí 3.795.137,28 Kč, „kapitalizovaný“ úrok z prodlení k datu 21.06.2022 činí 1.876.850,24 Kč. Je navrženo tuto částku zaplatit v pěti po sobě jdoucích splátkách, a to:

- 1.100.000,00 Kč do 30.06.2022
- 1.100.000,00 Kč do 30.06.2023
- 1.100.000,00 Kč do 30.06.2024
- 1.100.000,00 Kč do 30.06.2025
- 1.271.987,52 Kč do 30.06.2026

pod ztrátou jejich výhody a vymáhání celého dluhu plynoucího z rozsudku Krajského soudu v Brně.

Rozdíl mezi výší dluhu plynoucího z rozsudku Krajského soudu v Brně k datu 21.06.2022, tj. částkou 5.671.987,52 Kč a celkového dluhu plynoucího z rozsudku Krajského soudu v Brně plněného dle navržených splátek k datu 30.6.2026, tj. částkou 6.702.025,46 Kč, činí částku 1.030.037,94 Kč a představuje prominutí dluhu a poskytnutí podpory malého rozsahu – podpory de minimis dle Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18.12.2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis.

Text smlouvy o zaplacení dluhu ve vztahu k podpoře de minimis projednán s OIEF MMB – bez výhrad a připomínek.

Koncept smlouvy o zaplacení dluhu předběžně projednán a odsouhlasen S-Invest.

V případě, že by byly v budoucnu jakkoliv změněny výroky II. a III. rozsudku Krajského soudu v Brně o nákladech řízení ve prospěch Města, např. na základě ústavní stížnosti Města Ústavním soudem, pak by se tato změna smlouvy o zaplacení dluhu nedotkla (smlouva o zaplacení dluhu je vázána na rozsudek Krajského soudu v Brně, právním důvodem pro zaplacení nákladů řízení by bylo jiné soudní rozhodnutí). V případě, že by byl rozsudek Krajského soudu v Brně zrušen, např. na základě dovolání S-Invest Nejvyšším soudem, pak lze očekávat, že by odpadl předpoklad uzavření smlouvy o zaplacení dluhu a S-Invest by požadoval vrácení zaplacené částky.

72/4 Návrh smlouvy o zaplacení dluhu a žádost o prominutí části dluhu společnosti S-Invest CZ s.r.o.

1) Usnesení:

Komise investiční RMB **d o p o r u č u j e** RMB

Variantu B

nedoporučit Zastupitelstvu města Brna

- prominout společnosti S-Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171 dluh ve výši 1.030.037,94 Kč.

Hlasování: přítomno 7 pro 5, proti 0, zdržel se 2 / 11 členů

[redacted]										
Pro	Zdržel se	Pro	Pro	Pro	Omluven	Pro	Neomluven	Omluven	Zdržel se	Omluven

Usnesení nebylo přijato

2) Usnesení:

Komise investiční RMB **d o p o r u č u j e** RMB

nedoporučit Zastupitelstvu města Brna

- prominout společnosti S-Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171 dluh ve výši 1.030.037,94 Kč;

umožnit společnosti S-Invest CZ s.r.o. splátkový kalendář, který bude v celkové výši včetně příslušenství.

Hlasování: přítomno 7 pro 3, proti 0 , zdržel se 4 / 11 členů

[redacted]										
Pro	Zdržel se	Pro	Zdržel se	Pro	Omluven	Zdržel se	Neomluven	Omluven	Zdržel se	Omluven

Usnesení nebylo přijato

146. Návrh smlouvy o zaplacení dluhu a žádost o prominutí části dluhu společnosti S-Invest CZ s.r.o.

Bylo hlasováno bez rozpravy o variantě B.

Rada města Brna

1. bere na vědomí

rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 74 Co 118/2020-791 ze dne 09.11.2021

2. bere na vědomí

skutečnost, že společnost S-Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171 požádala o plnění dluhu ve splátkách a o prominutí části dluhu ve výši 1.030.037,94 Kč

3. nedoporučuje

Zastupitelstvu města Brna
- prominout společnosti S-Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171 dluh ve výši 1.030.037,94 Kč

Schváleno jednomyslně 7 členy.

[redacted]										
nepřítomna	pro	nepřítomen	pro	pro	pro	pro	---	pro	---	pro

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy [redacted] a soudců [redacted] a [redacted] ve věci

žalobce: **Statutární město Brno**, IČO 44992785,
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 601 67 Brno,
zastoupený advokátem [redacted]

proti žalovanému: **S - Invest CZ s.r.o.**, IČO 25526171,
sídlem Kaštanová 496/123a, 620 00 Brno,
zastoupený advokátem [redacted]

o zaplacení 3 795 137,28 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 2. 2. 2020, čj. 294 C 38/2017-683,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** v I. výroku **mění** tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 3 795 137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 29. 4. 2016 do zaplacení, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem městský soud zamítl žalobu o zaplacení náhrady škody ve výši 3 795 137,28 Kč (s úrokem z prodlení), kterou měl žalovaný způsobit žalobci na základě mandátní smlouvy ze dne 8. 5. 2010, číslo 0056101503103 chybným zadáním veřejné zakázky „Špilberk –

Jižní křídlo – Regenerace a rozšíření služeb Národní kulturní památky Špilberk" (I. výrok) a rozhodl, že žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 734 530,50 Kč k rukám zástupce (II. výrok).

2. Skutkově soud shrnul, že účastníci podepsali mandátní smlouvu, v níž se žalovaný zavázal, že pro žalobce vykonat zadavatelskou činnost pro veřejnou zakázku v rámci projektu „Špilberk - Jižní křídlo", tj. zejména zpracovat zadavatelskou dokumentaci s náležitostmi dle zákona o veřejných zakázkách. Projektovou dokumentaci měl zajistit žalobce. Žalovaný měl pouze zkontrolovat, zda žalobcem předložená projektová dokumentace splňuje základní parametry požadované zákonem o veřejných zakázkách, například zda např. nejsou částky v rozpočtu uváděny pevnou částkou. Úkolem žalovaného již nebylo kontrolovat, zda byly v rozpočtu plánované stavby technicky dostatečně specifikovány položky restaurátorských prací. Úkolem žalovaného dále bylo, aby v kvalifikační dokumentaci byla zadána jen taková kritéria pro hodnocení nabídek uchazečů (technické kvalifikační předpoklady), které nebudou diskriminovat některé uchazeče o veřejnou zakázku. Žalobce následně uzavřel s Regionální radou smlouvu o poskytnutí dotace, v níž se Regionální rada zavázala poskytnout žalobci dotaci na projekt „Špilberk - Jižní křídlo" ve výši 40 % způsobilých výdajů. Žalobce se zavázal realizovat projekt v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, za jeho porušení byla Regionální rada oprávněna udělit žalobci finanční korekci, a požadovat po něm vrácení části dotace odpovídající až 25 % vykázaných nezpůsobilých výdajů. Průběh zadávacího řízení následně přezkoumal Auditní orgán, který ve zprávě o auditu ze dne 22. 10. 2014 zjistil více nesrovnalostí, finanční opravu udělil pouze za nejzávažnější nesrovnalost spočívající ve stanovení nepřiměřených technických kvalifikačních předpokladů. Za nesrovnalost spočívající v pochybení v projektové dokumentaci (označení konkrétních obchodních názvů výrobků) Auditní orgán žádnou finanční opravu nestanovil. Průběh zadávacího řízení následně přezkoumala Regionální rada, která shledala pochybení v jak nepřiměřených kvalifikačních předpokladech, tak v nepřiměřeně specifikovaných položkách. Za každé z těchto pochybení mohla být udělena korekce minimálně ve výši 10 % z nezpůsobilých výdajů. Korekci pak Regionální rada udělila za nedostatečně specifikované položky. Regionální rada tak žalobci na dotaci celkem vyplatila částku 34 156 235,35 Kč, což je o 7 975 176,48 Kč méně než činila částka sjednaná ve smlouvě o dotaci (42 131 411,83 Kč). Žalobce vyzval žalovanou k zaplacení pouze žalované částky 3 795 137,28 Kč.

3. Právně soud uzavřel, že žalobce opíral svůj nárok na náhradu škody o porušení povinnosti žalované v rámci zadávacího řízení, které probíhalo v roce 2010, tj. před účinností zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Jeho nárok na náhradu škody se tak posuzuje dle dosavadních právních předpisů, tj. v případě obchodněprávního vztahu z mandátní smlouvy dle zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku. Žalobce mohl mít vůči žalovanému jako mandatáři - „administrátoru" veřejné zakázky - nárok na náhradu škody (rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3181/17). V případě nevyplacené veřejné podpory (dotace) by se jednalo o škodu skutečnou nikoli ušlý zisk (rozhodnutí Nejvyššího soudu v Brně sp. zn. 32 Cdo 826/2018), která nemůže být dohodou účastníků předem platně zcela vyloučena (Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol.: Obchodní zákoník. Komentář. 13. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, k § 379 a 574). V předmětném vztahu však porušili své smluvní povinnosti jak žalobce (zadáním nespecifikovaných položek rozpočtu), tak žalovaný (zadáním nepřiměřených technických kvalifikačních předpokladů). Následkem porušení povinnosti žalovaného však žalobci žádná škoda nevznikla, neboť Regionální rada neuložila korekci z důvodu nepřiměřených technických kvalifikačních předpokladů, ale z důvodů nespecifikovaných položek restaurátorských prací zaviněných žalobcem. Regionální rada však zjistila porušení povinností ze strany žalovaného (zadání nepřiměřených technických kvalifikačních předpokladů) a měla je za další důvod, za který by bylo možno korekci udělit. Je tedy dáno více příčin vzniku škody, které (spolu)zavinili žalobce i žalovaný. Spoluzavinění obchodní zákoník neupravuje, a je tedy na místě postupovat analogicky jako v případech objektivní odpovědnosti podle ustanovení občanského zákoníku o spoluzavinění poškozeného (§ 1 odst. 2 zákona č.

40/1964 Sb., občanského zákoníku; rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1229/2013, 29 Cdo 1759/2015). V rozsahu, v němž se na vzniku škody podílelo spoluzavinění poškozeného, pak poškozený nese škodu poměrně se škůdcem. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný by každý zvlášť způsobili škodu v celém rozsahu (korekce byla uložena ve výši připadající na výdaje na nespecifikované položky i za zjištění nepřiměřených technických kvalifikačních předpokladů), městský soud vyslovil názor, že nárok na náhradu škody je třeba posoudit tak, jako by si žalobce celou škodu způsobil výlučně sám. Škodu nelze poměrně rozdělit mezi žalobce a žalovaného, ale žalobce ji celou ponese sám. Škoda by vznikla i bez ohledu na to, zda žalovaný své povinnosti porušil. Ať už žalovaný zadal přiměřené či nepřiměřené technické kvalifikační předpoklady, škoda by vznikla vždy v důsledku porušení povinností žalobcem – zadáním nespecifikovaných položek restaurátorských prací. Regionální rada ani jednu z příčin nepovažovala za zásadní a důležitou, nelze říci, že pokud by žalovaný postupoval správně a nastavil by přiměřené technické kvalifikační předpoklady, škoda by nevznikla (rozhodnutí Nejvyšší soudu sp. zn. 25 Cdo 245/2000). Soud proto dospěl k závěru, že žalobce nárok na náhradu škody vůči žalovanému nemá a žalobu zamítl.

4. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 142 odst. 1 o. s. ř. Procesně plně úspěšnému žalovanému přiznal soud náhradu odměny advokáta za 25,5 úkonů právní služby po 23 500 Kč (příprava a převzetí zastoupení; 11 písemných vyjádření ve věci samé – ze dne 4. 5. 2018, 27. 6. 2018, 14. 8. 2018, 24. 9. 2018, 30. 1. 2019, 25. 2. 2019, 22. 3. 2019, 10. 6. 2019, 9. 8. 2019, 4. 10. 2019, 7. 2. 2020; 13,5 účasti u jednání - 28. 6. 2018 přesahující 2 hodiny, 4. 10. 2018, 6. 12. 2018 přesahující 2 hodiny, 26. 2. 2019, 30. 5. 2019 přesahující 2 hodiny, 22. 8. 2019, 14. 11. 2019 přesahující 2 hodiny, 6. 2. 2020 přesahující 2 hodiny, vyhlášení rozhodnutí 11. 2. 2020) ve výši 599 250 Kč, náhrada hotových výdajů spojených s těmito úkony ve výši 7 800 Kč a náhradu za daň z přidané hodnoty ve výši 127 480,50 Kč.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobce dne 21. 4. 2020 blanketní odvolání a obsáhle je zdůvodnil podáním ze dne 11. 5. 2020. Připomněl, že se žalobou domáhal náhrady škody, která mu vznikla v důsledku porušení právních povinností žalovaného při plnění mandátní smlouvy. Vysvětlil, že se při přípravě a zadávání veřejné zakázky (nadlimitní zakázka na stavební práce s názvem „Špilberk – Jižní křídlo – Regenerace a rozšíření služeb Národní kulturní památky Špilberk") spolufinancované z prostředků Evropské unie nechal zastoupit administrátorem veřejné zakázky, jímž byl dle Mandátní smlouvy ze dne 8. 5. 2010 žalovaný. Žalovaný se uzavřením Mandátní smlouvy zavázal poskytnout žalobci odbornou a technickou pomoc tím, že pro žalobce bude vykonávat zadavatelskou činnost dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Žalovaný tak byl povinen postupovat v zájmu žalobce a v souladu s právní úpravou zadávání veřejných zakázek a dalších relevantních pravidel, k jejichž zachování se uzavřením Mandátní smlouvy zavázal. Žalovaný byl povinen postupovat s odbornou péčí podle § 5 obč. zák.. Podle článku II. odst. 3 Mandátní smlouvy se žalovaný zavázal pro žalobce zajistit a vykonat činnosti související s přidělením veřejných zakázek na stavební práce a zpracovat veškeré dokumentace o zadání těchto veřejných zakázek, které je žalobce, jakožto zadavatel, povinen pořídit s náležitostmi dle zákona o veřejných zakázkách. Podle článku VII. odst. 15. Mandátní smlouvy byl žalovaný povinen zajistit zákonný průběh zadávacích řízení k jednotlivým veřejným zakázkám a zároveň se zavázal nést veškeré náklady vzniklé mandantovi případným porušením zákona o veřejných zakázkách. Zadávací podmínky veřejné zakázky a průběh zadávacího řízení byly předmětem následného auditu operace, který vykonal Auditní orgán Ministerstva financí České republiky. Auditní orgán identifikoval nesrovnalost v průběhu zadávacího řízení s tzv. vysokou mírou závažnosti, a to v souvislosti s vymezením požadavků na ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady. Auditní orgán v článku 4., číslo zjištění 1., bodu A) Zprávy o auditu při kontrole zadávacího řízení učinil zjištění, podle kterého při zadávání veřejné zakázky došlo k porušení zásady zákazu diskriminace dle § 6 zákona o veřejných zakázkách. Zadávací dokumentace veřejné zakázky podle Auditního orgánu obsahovala nepřiměřené požadavky na kvalifikaci dodavatelů, což vedlo k diskriminaci uchazečů, kteří nemohli takto nastavené požadavky splnit,

ačkoliv by jinak byli způsobilí předmět Veřejné zakázky splnit Na základě toho Auditní orgán uložil žalobci jako zadavateli veřejné zakázky finanční korekci ve výši 10 % ze způsobilých výdajů veřejné zakázky. Žalobci tak ze strany poskytovatele dotace (Regionální rady Regionu soudržnosti Jihovýchod) nebyla vyplacena celá část již přiznané dotace na realizaci veřejné zakázky, a to právě v částce 3 795 137,28 Kč. Příčinou vzniku škody v podobě uložení finanční korekce ze strany Auditního orgánu a nevyplacení části dotace ve výši 3 795 137,28 Kč bylo porušení povinnosti žalovaného zajistit pro žalobce zákonný průběh zadání veřejné zakázky, resp. jeho soulad se zákonem o veřejných zakázkách. Podle žalobce rozhodnutí soudu prvního stupě spočívá na nesprávném právním posouzení otázky příčinné souvislosti protiprávního jednání žalovaného a vzniku škody. Toto nesprávné právní posouzení je zároveň založeno na nesprávných skutkových zjištěních, k nimž soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů. Soud na základě provedených důkazů dospěl k nesprávnému zjištění, že důvodem uložení finanční korekce dotace, a tedy příčinou vzniku škody na straně žalobce, jsou dvě rovnocenné a konkurující si nesrovnalosti při zadávání Veřejné zakázky. Primárním a jediným důvodem uložení finanční korekce však bylo zjištění Auditního orgánu identifikované ve Zprávě o auditu operace, č. j. MF-10859/2014/52, ze dne 22. 10. 2014. Auditní orgán dospěl k závěru, že objem a vzájemná kombinace požadavků na kvalifikační předpoklady mohly vést k diskriminaci potenciálních uchazečů, čemuž nasvědčuje i fakt, že do zadávacího řízení byla podána pouze jedna nabídka. Není možné dovozovat, že finanční korekce byla žalobci uložena a vyčíslena za jakékoliv jiné pochybení při zadávání Veřejné zakázky, než za nepřiměřené technické kvalifikační předpoklady, což bylo v řízení prokázáno jak listinnými důkazy, tak i výslechy svědků. Pokud soud prvního stupně dovodil, že důvodem vzniku škody bylo v daném případě více příčin, pak to nemá oporu v provedeném dokazování. Odvolatel dále namítl, že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení otázky rozsahu povinností žalovaného převzatých uzavřením Mandátní smlouvy a otázky povahy zjištění identifikovaných Auditním orgánem a poskytovatelem dotace jako „nesrovnalosti" při zadávání Veřejné zakázky. I pokud by důvodů uložení finanční korekce a příčin vzniku škody mělo být více, za škodu by odpovídal žalovaný. Ten se uzavřením Mandátní smlouvy zavázal zajistit pro žalobce zákonný průběh zadávacího řízení a nést veškeré náklady vzniklé případným porušením zákona o veřejných zakázkách (čl. VII. odst. 15 Mandátní smlouvy). Nutně tedy odpovídá za uložení finanční korekce podle Pravidel COCOF ze strany Auditního orgánu, poskytovatele dotace či jakéhokoliv jiného orgánu. Příčinou vzniku škody v podobě uložení finanční korekce může být z povahy věci toliko porušení povinnosti žalovaného převzaté uzavřením Mandátní smlouvy. Nemůže obstát závěr soudu prvního stupně, že za zjištění týkající se „nespecifikovaných položek" v projektové dokumentaci neodpovídá žalovaný, ale sám žalobce. Jestliže totiž soud prvního stupně dovodil, že finanční korekce dotace byla žalobci uložena za porušení zákona o veřejných zakázkách, pak je nutné dovodit, že „nespecifikované položky" v projektové dokumentaci spadají do okruhu nesrovnalostí, které jsou porušením zákona o veřejných zakázkách. Je vyloučeno, aby byl žalovaný uzavřením Mandátní smlouvy sice zavázán zajistit zákonný průběh zadávacího řízení a aby převzal závazek nést veškeré náklady vzniklé porušením zákona o veřejných zakázkách, avšak zároveň aby byl zbaven odpovědnosti za nezákonný průběh zadávacího řízení v určité jeho části s odkazem na údajnou „technickou povahu" zjištění učiněných poskytovatelem dotace. Odvolatel také označil postup soudu prvního stupně a napadený rozsudek za překvapivý. Soud prvního stupně nesprávně pochopil povahu nesrovnalostí, za které je vůbec možné ukládat finanční korekci podle „příručky" COCOF, a rozsah povinností žalovaného převzatých uzavřením Mandátní smlouvy. Soud prvního stupně bez jakékoliv opory v tvrzeních účastníků řízení a v provedeném dokazování dovodil, že údajné „nespecifikované položky" v projektové dokumentaci představovaly porušení zákona o veřejných zakázkách. Ze závěrů soudu prvního stupně, ani z jím provedeného dokazování, není vůbec jasné, v čem konkrétně měly spočívat „nespecifikované položky" v projektové dokumentaci, jaké zákonné či jiné pravidlo mělo být porušeno a z jakého důvodu by za škodu v takovém případě měl odpovídat sám žalobce z titulu údajného „spoluzavinění". Toto přitom nelze dovodit ani z vyjádření poskytovatele dotace (Regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod), Auditního

orgánu ani jiného orgánu. Soud vůbec nezkoumal základní předpoklady odpovědnosti za škodu na straně žalobce, ani otázku „zavinění" žalobce, na které své závěry staví. Proto není možné, aby soud prvního stupně bez dalšího dovodil, že žalobce spoluzavinil, resp. dokonce sám „výlučně" zavinil, vznik škody a může se „hojit pouze sám na sobě". Platí, že příčinou vzniku škody bylo pouze porušení povinnosti vést zadávací řízení dle zákona o veřejných zakázkách. O tzv. jinou skutečnost ve smyslu soudem citované rozhodovací praxe Nejvyššího soudu by se jednalo například v případě, kdy by kromě uložení finanční korekce 10 % žalobce například dobrovolně ukončil smlouvu o poskytnutí dotace, neuplatnil by žádosti o platbu, nerealizoval by spolufinancovaný projekt, případně pokud by uplynula platnost stavebního povolení na stavební práce, byla vydána stavební uzávěra, nebo pokud by bylo zastaveno vyplácení finančních prostředků z evropských fondů jako celek na území ČR. O takovou situace se však nejedná. Příčinou vzniku škody bylo pouze protiprávní jednání a porušení zákona o veřejných zakázkách. Platí, že pokud už soud prvního stupně v napadeném rozsudku dovodil dvě stejně závažná zjištění (porušení zákona o veřejných zakázkách) souběžně vedoucí k uložení finanční korekce ve výši 10 % ze způsobilých výdajů, pak to nemůže vést k právnímu závěru, že příčinná souvislost a odpovědnost žalovaného není dána a že za škodu odpovídá sám žalobce. Zároveň platí, že pokud jedno ze soudem zjištěných porušení zákona o veřejných zakázkách (příčin vzniku škody) byla nesrovnalost týkající se projektové dokumentace, pak za toto nemůže nést odpovědnost žalobce, nýbrž žalovaný, případně jiná třetí osoba (zpracovatel projektové dokumentace – viz výše). Za této situace totiž nutně mohl soud prvního stupně vedle plurality příčin vzniku škody dovodit pouze také pluralitu škůdců, a tedy podmínky pro vznik solidární odpovědnosti více škůdců. V takovém případě není možné vyloučit odpovědnost žalovaného, a tedy ani možnost žalobce domáhat se úspěšně nároku na náhradu škody v plné výši pouze vůči žalovanému. Odvolatel upozornil, že podle § 383 obchodního zákoníku je-li k náhradě škody zavázáno několik osob, jsou tyto osoby povinny škodu nahradit společně a nerozdílně a mezi sebou se vypořádají podle rozsahu své odpovědnosti a odkázal k tomu i na komentářovou literaturu a judikatorní závěry (rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 2754/2010 ze dne 29. 8. 2012). Závěry soudu o absenci příčinné souvislosti mezi protiprávním jednání žalovaného a vznikem škody na straně žalobce jsou zjevně vedeny nesprávným právním posouzením zákonných předpokladů vzniku odpovědnostního vztahu. Příčinná souvislost mezi porušením povinnosti žalovaného a vznikem škody na straně žalobce je jednoznačně dána. Opačný právní názor prezentovaný v napadeném rozsudku zcela vylučuje možnost žalobce domáhat se náhrady škody způsobené pouze porušením povinnosti vůči jakémukoliv v úvahu přicházejícímu škůdci. Takový právní závěr je zjevně absurdní a odporuje zákonné a judikatorní koncepci náhrady škody v případě plurality protiprávních jednání a/nebo plurality škůdců. Odvolatel shrnul, že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, neúplně zjistil skutkový stav a své rozhodnutí založil na nesprávném právním posouzení věci, když dovodil odpovědnost za škodu na straně žalobce z titulu jeho údajného „spoluzavinění" nebo z důvodu existence „jiné skutečnosti", když z provedeného dokazování není možné dovodit naplnění předpokladů odpovědnosti samotného žalobce za škodu, nebyly provedeny důkazy týkající se skutečností, které soud považoval za určující pro vznik škody, z provedeného dokazování lze dovodit pouze to, že odpovědnost za škodu nese žalovaný, případně jiná jím označovaná třetí osoba v režimu solidární odpovědnosti spolu s žalovaným. Navrhl napadený rozsudek změnit, žalobě vyhovět (a přiznat žalobci náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů) nebo jej zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

6. Žalovaný se k odvolání žalobce vyjádřil podáním ze dne 10. 9. 2021. Označil rozsudek soudu prvního stupně za správný. Namítl, že žalobce fakticky napadá způsob hodnocení důkazů a závěry, které na základě důkazů soud prvního stupně přijal. Úvaha žalobce, že primárním a jediným důvodem uložení finanční korekce byla zjištění Auditního orgánu, není správná a neodpovídá obsahu listin, jimiž bylo provedeno dokazování. Podle zprávy Regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod ze dne 3. 3. 2015 byla důvodem provedené korekce zjištění, že některé položky

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

zadávací dokumentace nebyly žalobcem – zadavatelem jednoznačně specifikovány. Ani ve správě, ani v rozhodnutí o námitkách, které byly proti ní podání, se neodkazuje na zprávu Auditního orgánu. Pro zjištění, kdo porušil povinnost vyplývající ze zákona o veřejných zakázkách, je rozhodné znění mandátní smlouvy ze dne 8. 5. 2010. Z ní vyplývá, že technické podmínky budou stanoveny v projektové dokumentaci, kterou zajišťoval žalobce. Podle mandátní smlouvy nebylo povinností žalovaného přezkoumávat správnost stanovení stavebního nebo restaurátorského postupu z odborného hlediska. Žalovaný měl toliko přezkoumávat projektovou a technickou dokumentaci z hlediska formálního souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Pokud tedy škoda vznikla v důsledku chybného stanovení položek restaurátorských prací, odpovídá za vznik školy žalobce. Soud prvního stupně zvážil případné v úvahu přicházející spoluzavinění žalobce a žalovaného správně a pečlivě svůj názor vysvětlil. Břemeno tvrzení a břemeno důkazní o tom, že vznik škody nezavinil ani na úrovni nevědomé nedbalostí, tížilo žalobce. Žalovaný nemůže odpovídat za veškerou škodu, která žalobci vznikla v souvislosti se zadáním veřejné zakázky, aniž by mohl případně vznik škody ovlivnit. Žalovaný mohl ve smyslu čl. VII. odst. 15 mandátní smlouvy odpovídat pouze za tu škodu, jejíž vznik zapříčinil. Navrhl, aby byl rozsudek soudu prvního stupně jako potvrzen a aby mu byla přiznána náhrada nákladů odvolacího řízení.

7. Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno k tomu oprávněnou osobou (§ 201 o. s. ř.), směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř.) a bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), v souladu s ustanovením § 212 a § 212a odst. 1 o. s. ř. přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení mu předcházející v mezích, ve kterých se odvolatel přezkoumání rozhodnutí domáhal i z důvodů, které nebyly v odvolání uplatněny, a po nařízeném jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.) dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

8. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že řízení bylo zahájeno u Městského soudu v Brně dne 8. 9. 2017. Žalobce se žalobou domáhal proti žalovanému zaplacení 3 795 137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně od 29. 4. 2006 o zaplacení a náhrady nákladů řízení. Vylíčil, že dne 8. 5. 2010 uzavřel s žalovaným mandátní smlouvu, kterou se žalovaný jako mandatář zavázal mimo jiné za úplatu provést úkony a činnost související s připravovanou investiční akci Špilberk - Jižní křídlo. Žalovaný se zavázal poskytnout žalobci odbornou a technickou pomoc tím, že bude vykonávat zadavatelskou činnost podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách. Žalovaný měl zpracovat veškeré dokumentace o zadání těchto veřejných zakázek, které byl žalobce jako zadavatel povinen pořídit s náležitostmi dle zákona o veřejných zakázkách. Žalovaný se zavázal vést veškeré náklady vzniklé žalobci případným porušením zákona o veřejných zakázkách. Žalovaný však v rámci příprav zadávací dokumentace ani v průběhu samotného zadávacího řízení neidentifikoval jakoukoliv nesrovnalost či rozpor zadávací dokumentace nebo průběhu řízení se zákonem o veřejných zakázkách. Na základě smlouvy o poskytnutí dotace měla být žalobci k plnění předmětu díla vyplacena účelová dotace na způsobilé výdaje projektu uvedené v rozpočtu. Dotace měla činit maximálně částku 42 131 411,83 Kč. Částka dotace, která měla být žalobci skutečně vyplacena, měla být určena na základě výše skutečně vynaložených způsobilých výdajů (při maximálním procentním podílu dotace na skutečně vynaložených způsobilých výdajích v rozsahu 40 %). Splnění podmínek poskytnutí dotace bylo předmětem auditu. Auditní orgán zjistil, že při zadávání veřejné zakázky došlo k porušení zásady nediskriminace a stanovil pochybení ve výši 10 % z vykázaných výdajů za veřejnou zakázku. Splnění podmínek pro poskytnutí dotace bylo také předmětem kontroly provedené Regionální radou, která udělila finanční korekci způsobilých výdajů a vyčíslila nezpůsobilé výdaje projektu. Výše způsobilých výdajů po částečném vyhovění námitkám žalobce činila celkem 94 878 432 Kč, finanční oprava ve výši 10 % způsobilých výdajů tak činila částku 9 487 843,20 Kč. Žalovaný při plnění mandátní smlouvy nepostupoval s náležitou odbornou péčí a nesplnil požadavky na zpracování a celkové znění zadávací dokumentace, jak jsou vyžadovány zákonem o veřejných zakázkách. Žalovaný v rozporu se svými povinnostmi nezajistil zákonný průběh zadávacího řízení a porušil své závazky z mandátní smlouvy. Žalobci vznikla škoda spočívající v korekci dotace ve výši 3 795 137,28 Kč. Tato částka představuje část dotace odvozenou ze způsobilých výdajů na realizaci veřejné zakázky, na jejíž vyplacení ze strany

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

poskytovatele dotace by měl žalobce nárok, pokud by nebyla identifikována nesrovnalost v průběhu zadávacího řízení a nebyla udělena finanční oprava ve výši 10% z celkových způsobilých výdajů veřejné zakázky. Žalovaný však škodu neuhradil ani po výzvách ze dne 29. 3. 2016 a 27. 6. 2017. Dne 14. 3. 2018 byl vydán platební rozkaz, který byl zrušen odporem žalovaného ze dne 22. 3. 2018. Ve vyjádření ze dne 4. 5. 2018 žalovaný nárok uplatněný žalobou neuznal. Potvrdil uzavření mandátní smlouvy ze dne 8. 5. 2010 i to, že připravoval zadávací dokumentaci dle přání žalobce, který ji průběžně odsouhlasoval. Snesl podrobné námitky k jednotlivým částem žalobních tvrzení a navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Jednání konané dne 28. 6. 2018 mělo přípravný charakter, Strany na něm svá stanoviska shrnuly a soud vymezil okruh zásadních otázek. Podstatným shledal rozsah odpovědnosti žalovaného podle mandátní smlouvy a to, zda korekce Regionální rady skutečně vycházela ze správy Auditního orgánu. Obě sporné strany v celém průběhu řízení svá základní stanoviska v rozsáhlých písemných podáních dále specifikovaly. Na žalobu a její doplnění a na dosavadní písemná podání strany odkázaly na jednání dne 4. 10. 2018. Soud se především věnoval podrobnému rozboru žalované částky. Na jednání dne 6. 12. 2018 byla dále vyjasňována stanoviska stran a k doplnění tvrzení a označení důkazů byli účastníci vyzváni ve lhůtě do 31. 1. 2019. Žalovaný se v podání ze dne 30. 1. 2019 bránil poukazem na některá ustanovení mandátní smlouvy s tím, že jejím předmětem byla zadavatelská činnost a zajištění organizačního průběhu zadávacího řízení, nikoliv však kontrola projektové dokumentace. Podle výslovného ustanovení smlouvy za úplnost a správnost podkladů pro zpracování zadávací dokumentace odpovídal žalobce. Pokud by žalovaný měl provádět kontrolu projektové dokumentace, musel by si projektanta najmout, jeho odměna by však činila nejméně 50 % ceny původní dokumentace. Žalovaný měl však vykonat zadavatelské činnosti pouze za odměnu ve výši 64 000 Kč, tato částka nemohla kontrolu projektové dokumentace zahrnovat. Žalovaný se dále podrobně věnoval nastavení kvalifikačních předpokladů v zadávací dokumentaci a možnostem žalobce podat opravné prostředky proti korekcí dotace. Na jednání dne 26. 2. 2019 soud prováděl rozsáhlé dokazování listinnými prostředky předloženými oběma stranami. V dokazování listinami soud pokračoval na jednání dne 30. 5. 2019, vyslechl také svědka [redacted] Další dokazování listinami soud prováděl na jednání dne 22. 8. 2019 a dne 14. 11. 2019. Svědek [redacted] byl vyslechnut na jednání dne 6. 2. 2020. Rozsudek byl vyhlášen dne 11. 2. 2020.

9. Odvolací soud předně uvádí, že vady řízení, k nimž musí přihlédnout z úřední činnosti (§ 212a odst. 5 o. s. ř.), nejsou odvolatelem namítány a vady uvedené v ust. § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř. se z obsahu spisu nepodávají. Ani jiné vady řízení, jimiž se odvolací soud zabývá, pokud by mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 212a odst. 5 věta druhá o. s. ř.), rovněž z obsahu spisu nevyplývají.

10. Skutkový rámec zjištěný již před soudem prvního stupně nebyl sporný. Také odvolací soud vychází z toho, že mezi žalobcem a žalovaným byla uzavřena mandátní smlouva, v níž se žalovaný zavázal, že pro žalobce vykonat zadavatelskou činnost pro veřejnou zakázku v rámci projektu „Špilberk - Jižní křídlo". Žalobce uzavřel s Regionální radou soudržnosti Jihovýchod smlouvu o poskytnutí dotace na projekt „Špilberk - Jižní křídlo" ve výši 40 % způsobilých výdajů. Průběh zadávacího řízení následně přezkoumal Auditní orgán a poté i Regionální rada soudržnosti Jihovýchod, která za nedostatečně specifikované položky zadávací projektové dokumentace korigovala způsobilé výdaje a krátila dotaci Regionální rada tak žalobci na dotaci celkem vyplatila částku 34 156 235,35 Kč, což je o 7 975 176,48 Kč méně než činila částka sjednaná ve smlouvě o dotaci (42 131 411,83 Kč). Žalobce vyzval žalovanou k zaplacení žalované částky 3 795 137,28 Kč. V uvedeném rozsahu odvolací soud pro stručnost odkazuje na správná skutková zjištění soudu prvního stupně.

11. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 213 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 213a odst. 1 o. s. ř. zopakoval dokazování některými listinami. Skutková zjištění soudu prvního stupně doplňuje o skutečnosti uvedené v následujících odstavcích tohoto odůvodnění.

12. Smlouva o poskytnutí dotace ze dne 29. 7. 2010 se týká projektu regenerace a rozšíření služeb národní kulturní památky Špilberk. Poskytovatel dotace, tedy Regionální rada Regionu soudržnosti

Jihovýchod, byl podle čl. VII. 3, 4 oprávněn postihnout porušení spočívající v neoprávněných výdajových položkách provedení finanční korekce dotčených výdajů v rozsahu 0 – 25 %. V případě, že porušení podmínek smlouvy znamená nezpůsobilost výdajů projektu, měl poskytovatel možnost je postihnout finanční korekcí ve výši 100 %.

13. Pokyny ke stanovení finančních oprav stanovily kritéria, která je třeba vzít v úvahu při rozhodování o sazbě opravy, která má být uplatněna. Je-li nesrovnalost pouze formální povahy bez skutečného nebo potenciálního finančního dopadu, nebude provedena žádná oprava. Vyskytne-li se v jednom výběrovém řízení více nesrovnalostí, sazby oprav se nesčítají, ale zohlední se při rozhodování o sazbě opravy nejzávažnější nesrovnalost. Finanční opravu ve výši 100 % je možné uplatnit v nejzávažnějších případech, kdy nesrovnalost zvýhodňuje určité uchazeče nebo se týká podvodu, který určí příslušný soudní nebo správní orgán.

14. V Metodice finančních toků a kontroly programů se v článku 3.10 uvádí, že za řešení nesrovnalostí v rámci operačního programu je primárně odpovědný příslušný řídící orgán, který sice může svou působnost písemným aktem delegovat, delegací se však nezbavuje své celkové odpovědnosti za řešení nesrovnalostí.

15. Ze Zprávy o auditu operace z 22. 5. 2014 vyplývá, že byl proveden plánovaný audit operace Regenerace a rozšíření služeb národní knihovny památky Špilberk se závěrem, že způsobilé výdaje představuji částku 15 170 982,56 Kč a nezpůsobilé výdaje částku 1 685 664,73 Kč. Nezpůsobilé výdaje byly zjištěny v důsledku stanovení nepřiměřeného technického kvalifikačního předpokladu požadovaného v rámci zadávacího řízení. Požadavky na členy realizačního týmu, s přihlédnutím k počtu a úzkému zaměření požadovaných referenčních staveb a k vysoké platbě požadované za poskytnutí zadávací dokumentace, shledali auditoři ve své vzájemné kombinaci za nepřiměřené předmětu zakázky, přičemž tyto požadavky mohly vést k diskriminaci potenciálních uchazečů. V závěrech auditní zprávy se uvádí, že pochybení by mělo být klasifikováno ve výši 10 % vykázaných výdajů, avšak po zvážení všech okolností s přihlédnutím k hodnotě zakázky navrhují auditoři sníženou sazbu opravy. Jako diskriminační byla také shledána definice předmětu zakázky neoprávněným použitím konkrétních obchodních názvů. S přihlédnutím k tomu, že výrobky označené konkrétními obchodními názvy jsou na trhu běžně dostupné a mohlo je nabídnout více distributorů, a vzhledem k zanedbatelné hodnotě těchto výrobků, nenavrhli auditoři v souvislosti s tímto pochybením žádnou finanční opravu.

16. Protokol ze dne 3. 3. 2015 o výsledku veřejnosprávní kontroly byl zpracován Úřadem Regionální rady Regionu soudržnosti Jihovýchod a týkal se projektu Regenerace a rozšíření služeb národní kulturní památky Špilberk. V rámci prvního kontrolního zjištění se uvádí, že kontrolou položek rozpočtu v zadávací dokumentaci na stavební práce bylo zjištěno, že některé položky nebyly zadavatelem jednoznačně specifikovány. Jedná se o položky restaurátorských prací v objektech SO3 a SO8 a vybavení objektu Expozice. Celková hodnota nespecifikovaných položek přesahuje částku 12 000 000 Kč. Tento nedostatek měl reálný potenciál ovlivnit účast dalších dodavatelů v soutěži, když zadavatel obdržel pouze jedinou nabídku a zadávací dokumentace byla poskytnuta celkem pěti zájemcům. Za uvedené pochybení je proto nutné udělit finanční korekcí ve výši 10 % způsobilých výdajů na stavební práce.

17. Finanční korekce způsobilých výdajů ze dne 3. 3. 2015 byla zpracována Úřadem Regionální rady Regionu soudržnosti Jihovýchod, je adresována žalobci a týkala se projektu Regenerace a rozšíření služeb národní kulturní památky Špilberk. Výslovně se v ní uvádí, že při kontrole dokumentace k zadávacímu řízení bylo zjištěno pochybení spočívající v tom, že některé položky nebyly zadavatelem jednoznačně specifikovány (položky restaurátorských prací a vybavení objektu Expozice). Toto pochybení je důvodem pro finanční korekci ve výši 10% ze způsobilých výdajů na stavební práce. O provedení korekce rozhodla Regionální rada Regionu soudržnosti Jihovýchod jako řídící orgán v souladu s platnými vnitřními předpisy schválenými výborem Regionální rady.

Příjemce dotace byl poučen, že proti udělení finanční korekce může předložit písemné odůvodněné námitky ve lhůtě 30 dnů od doručení oznámení.

18. Výzvou k plnění ze dne 23. 3. 2016 byl žalovaný vyzván k úhradě částky 3 795 137,28 Kč s odkazem na porušení závazku obsaženého v mandátní smlouvě, podle něhož měl zajistit zákonný průběh zadávacího řízení. Výzva k plnění odkazuje na zprávu Auditního orgánu ze dne 25. 11. 2014 i na oznámení o finanční korekci způsobilých výdajů ze dne 3. 3. 2015.

19. Na jednání odvolacího soudu dne 21. 9. 2021 žalobce k výzvě soudu vysvětlil, že v pořadí první žádostí žádal o dotaci pro způsobilé výdaje ve výši 16 856 647,29 Kč. Odpovídající dotace ve výši 40 % tedy činila 6 742 658,88 Kč, a byla v plném rozsahu žalobci vyplacena. Následnou druhou žádostí žádal o dotaci na způsobilé výdaje původně ve výši 79 043 584,67 Kč. Byly zjištěny nezpůsobilé výdaje ve výši 2 903 625 Kč (z důvodů spočívajících v provádění stavby), způsobilé výdaje se tak snížily na 76 139 959,67 Kč. Na tuto hodnotu vztáhl poskytovatel korekci ve výši 10 %, podle hlášení nesrovnalostí ze dne 25. 6. 2015. Dále byla tato hodnota snížena o dodatečnou korekci žádosti č. 1, tedy o 10 % z 16 856 647,29 Kč. Celkem byly tedy způsobilé výdaje 76 139 959,67 Kč korigovány o 9 299 660,70 Kč. Na základě žádosti č. 2 byla skutečně vyplacena dotace ve výši 26 736 119,48 Kč (tj. 40 % ze způsobilých výdajů po korekcích ve výši 66 840 298,97 Kč). Po námitkovém řízení souvisejícím se zjištěními v listině z 3. 3. 2015, došlo ke zvýšení způsobilých výdajů o částku 1 881 825 Kč. Byly tím o tuto částku sníženy nezpůsobilé výdaje ve výši 2 903 625 Kč, v těchto zůstala pouze částka 1 021 800 Kč (což opět souvisí se zjištěními v listině ze dne 3. 3. 2015 po námitkovém řízení). Konečné způsobilé výdaje tedy tvoří jejich původní výše 79 043 584,67 Kč, snížená o 1 021 800 Kč, tedy 78 020 784,67 Kč. Z poslední uvedené částky činí korekce v sazbě 10 % hodnotu 7 802 078,46 Kč, k tomu přistupuje dodatečná korekce související s žádostí č. 1 ve výši 1 685 664,72 Kč, tedy 9 487 843,197 Kč. Z posledně uvedené částky ušlá dotace činí 40 %, tedy žalovanou částku ve výši 3 795 137,28 Kč. Žalobce tak podle odvolacího soudu přehledně popsal škodu, jejíž úhrady se v řízení domáhá.

20. Žalobce i v odvolacím řízení setrval na tom, že byl povinen poskytovat součinnost Auditnímu orgánu. Nadále uváděl, že Auditní orgán má vztah k poskytovateli dotace, poskytovatel dotace je řídícím orgánem, který administruje všechna učiněná zjištění a administruje projekt. Ke korekci způsobilých výdajů v sazbě 10 % došlo podle žalobce v důsledku toho, že Regionální rada administruje zjištění kontrolních orgánů. Poskytovatel dotace dle metodické příručky aplikoval zjištění Auditního orgánu na celý projekt, resp. na všechny způsobilé výdaje v tomto projektu. Podle žalobce jsou závěry Auditního orgánu v procesu poskytování dotací závazné a jeho zjištění jsou tzv. potvrzenými nesrovnalostmi. Žalobce setrval na tom, že ze strany žalovaného došlo k porušení zákona o veřejných zakázkách a ke zjištěnému pochybení v zadávacím řízení došlo ve fázi zpracování zadávací dokumentace.

21. Žalovaný se i v odvolacím řízení hájil tím, že neměl povinnost kontrolovat zadávací projektovou dokumentaci z hlediska technické správnosti, přičemž právě v technické správnosti, tedy nedostatku specifikace položek restaurátorských prací, byly vady shledány. Žalovaný kontroloval zadávací projektovou dokumentaci pouze pro účely zadávacího řízení, zejména, zda nešlo o diskriminaci či zvýhodnění uchazečů.

22. Ve smyslu přechodného ustanovení § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, odvolací soud posoudil právní poměry vzniklé přede dnem 31. 12. 2013 (přede dnem nabytí účinností zákona č. 89/2012 Sb.), jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, podle dosavadních právních předpisů, tj. zejména podle obchodního a občanského zákoníku účinných do 31. 12. 2013.

23. Se stanoviskem žalobce, že ke korekci způsobilých výdajů byla následkem zjištění Auditního orgánu, odvolací soud nesouhlasí. Metodika finančních toků a kontroly programů definice jako potvrzené nesrovnalosti nejen zjištění z auditu, ale také zjištění z vlastní kontrolní činnosti provedené řídícím orgánem.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

24. Řídícím orgánem se rozumí orgán zodpovědný za účelné, efektivní a hospodárné řízení a provádění programu v souladu se zásadami řádného finančního řízení. Funkcemi řídícího orgánu operačního programu spolufinancovaného z Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti a Evropského námořního a rybářského fondu může být pověřen celostátní, regionální nebo místní orgán veřejné správy nebo veřejný či soukromý subjekt (viz slovník pojmů přístupný na www.dotaceeu.cz).

25. Podle § 16 dost. 3 zákona č. 248/2000 Sb. je regionální rada řídícím orgánem Regionálního operačního programu pro příslušný region soudržnosti.

26. Podle § 44 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, je zadávací dokumentace je soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel (odst. 1). Zadávací dokumentace veřejných zakázek na stavební práce musí kromě náležitostí uvedených v odstavci 3 obsahovat příslušnou dokumentaci v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem zpracovanou do podrobností, které specifikují předmět veřejné zakázky v rozsahu nezbytném pro zpracování nabídky a soupis stavebních prací, dodávek a služeb s výkazem výměr v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, a to rovněž v elektronické podobě (odst. 4).

27. V usnesení ze dne 17. 2. 2009, sp. zn. 25 Cdo 231/2007, vysvětlil, že: *"Příčinná souvislost mezi jednáním či opomenutím škůdce a vznikem škody je jedním ze základních předpokladů odpovědnosti za škodu podle § 420 obč. zák. Otázka existence příčinné souvislosti je otázkou skutkovou, neboť v řízení se zjišťuje, zda protiprávní úkon škůdce a vzniklá škoda na straně poškozeného jsou ve vzájemném poměru příčiny a následku. Příčinná souvislost se nepředpokládá, nýbrž musí být prokázána, a v tomto směru jde o otázku skutkových zjištění. Právní posouzení příčinné souvislosti spočívá ve stanovení, mezi jakými skutkovými okolnostmi má být její existence zjišťována."*

28. V rozsudku ze dne 18. 12. 2019, sp. zn. 25 Cdo 3486/2018, Nejvyšší soud na dosavadní výklad navázal a doplnil: *"Zjišťuje-li se v řízení o náhradu škody, zda protiprávní úkon škůdce, případně právem kvalifikovaná okolnost, a vzniklá škoda na straně poškozeného jsou ve vzájemném poměru příčiny a následku, je otázka existence příčinné souvislosti otázkou skutkovou (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 2. 2002, sp. zn. 21 Cdo 300/2001, Soubor rozhodnutí Nejvyššího soudu, C. H. Beck, dále jen „Soubor", C 1025, nebo rozsudek ze dne 26. 4. 2007, sp. zn. 25 Cdo 915/2005). Příčinná souvislost se nepředpokládá, nýbrž musí být prokázána, a v tomto směru jde tedy o otázku skutkových zjištění. Právní posouzení příčinné souvislosti pak spočívá ve stanovení, mezi jakými skutkovými okolnostmi má být existence vztahu příčiny a následku zjišťována, případně zda a jaké okolnosti jsou způsobilé tento vztah vyloučit (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2007, sp. zn. 25 Cdo 915/2005, nebo ze dne 6. 11. 2007, sp. zn. 25 Cdo 3334/2006, Soubor C 5514). O vztah příčinné souvislosti se jedná, vznikla-li škoda následkem protiprávního úkonu škůdce, tedy je-li jeho jednání a škoda ve vzájemném poměru příčiny a následku, tudíž je-li doloženo, že nebýt protiprávního úkonu, ke škodě by nedošlo (conditio sine qua non). Byla-li příčinou vzniku škody jiná skutečnost, odpovědnost za škodu nenastává; příčinou škody může být jen ta okolnost, bez jejíž existence by škodný následek nevznikl. Přitom nemusí jít o příčinu jedinou, nýbrž stačí, jde-li o jednu z příčin, která se podílí na nepříznivém následku, o jehož odškodnění jde, a to o příčinu podstatnou. Je-li příčin více, působí z časového hlediska buď souběžně anebo následně, aniž se časově překrývají; v takovém případě je pro existenci příčinné souvislosti nezbytné, aby řetězec postupně nastupujících příčin a následků byl ve vztahu ke vzniku škody natolik propojen (prvotní příčina bezprostředně vyvolala jako následek příčinu další), že již z působení prvotní příčiny lze důvodně dovozovat věcnou souvislost se vznikem škodlivého následku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2002, sp. zn. 25 Cdo 245/2000 nebo ze dne 26. 5. 2010, sp. zn. 25 Cdo 3585/2007, Soubor C 8673)."*

29. Odvolací soud na základě zopakovaného dokazování konstatuje, že škoda žalobci vznikla v důsledku krácení dotace způsobem vyplývajícím z finanční korekce způsobilých výdajů ze dne 3. 3. 2015, která navazovala na protokol ze dne 3. 3. 2015 o výsledku veřejnoprávní kontroly. V protokolu ani ve vlastní korekci se regionální rada jako řídící orgán odpovědný za řešení

nesrovnalostí v rámci operačního programu nijak nezmiňuje o auditní zprávě a korekci výslovně ukládá na základě vlastních kontrolních zjištění. Regionální rada nijak nevyjádřila, že navazuje na zjištění Auditního orgánu nebo že jeho zjištění přebírá. Nevyjádřila se ani k doporučení Auditního orgánu ohledně sazby korekce, která má být uložena. Konkrétním a jediným vyjádřeným důvodem korekce dotace se stalo zjištění, že některé položky zadávací projektové dokumentace nebyly zadavatelem jednoznačně specifikovány. Protokol ze dne 3. 3. 2015 a navazující písemné oznámení o krácení dotace Regionální radou dokládá příčinnou souvislost mezi škodou vzniklou žalobci v důsledku krácení dotace a porušením povinnosti žalovaného, který měl podle mandátní smlouvy *"zpracovat veškeré dokumentace o zadání těchto veřejných zakázek, které je žalobce, jakožto zadavatel, povinen pořídit s náležitostmi dle zákona o veřejných zakázkách."*

30. Korekce odůvodněná nedostatečnou specifikací některých položek zadávací projektové dokumentace také postačuje k závěru o porušení zákona o veřejných zakázkách (zákon č. 137/2006 Sb.), který ohledně zadávací projektové dokumentace v § 44 stanoví, že za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel, přičemž zadávací dokumentace veřejných zakázek na stavební práce musí mimo jiné obsahovat dokumentaci v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem zpracovanou do podrobností, které specifikují předmět veřejné zakázky v rozsahu nezbytném pro zpracování nabídky a soupis stavebních prací, dodávek a služeb s výkazem výměr v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

31. Měřítkem kontroly splnění požadavků ukládaných ustanovením § 44 zákona č. 137/2006 Sb. se podle zákonného textu stává (pouze) to, zda rozsah dokumentace (včetně soupisu prací a výkazu výměr) odpovídá prováděcímu právnímu předpisu a zda specifikace předmětu zakázky umožňuje zpracovat soutěžní nabídku. Není-li tomu tak, dochází k porušení zákona o veřejných zakázkách.

32. Žalovaný se smluvně zavázal převzít povinnosti zadavatele veřejné zakázky pro fázi zadávacího řízení. Zavázal se ke zpracování veškeré dokumentace "o zadání těchto veřejných zakázek, které je zadavatel povinen pořídit s náležitostmi dle zákona" (čl. II bod 3 mandátní smlouvy ze dne 8. 5. 2010). Žalobce si ponechal smluvní odpovědnost pouze za úplnost a správnost podkladů, nikoliv za vlastní dokumentaci (čl. VI. bod 3). Naproti tomu žalovaný vedle zpracování veškeré dokumentace byl povinen také zajistit zákonný průběh zadávacího řízení, poskytnout žalobci nezbytnou součinnost a zavázal se nést veškeré náklady vzniklé žalobci případným porušením zákona o veřejných zakázkách (čl. VII. bod 15). V souvislosti s tím, prohlásil, že má pojištěn předmět své podnikatelské činnosti a pojištění se vztahuje na povinnost nahradit škodu tomu, komu byla způsobena (čl. VII. bod 18). Protože mandátní smlouva neobsahuje žádnou výjimku z výše uvedených sjednaných pravidel, uzavírá odvolací soud, že kontrola zadávací projektové dokumentace a její prezentace v zadávacím řízení v souladu se zákonem o veřejných zakázkách byla smluvní povinností žalovaného.

33. Jestliže žalovaný, jehož smluvní povinností bylo z podkladů žalobce připravit mimo jiné i zadávací projektovou dokumentaci tak, aby byla v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, tuto povinnost nesplnil a nedostatky zadávací projektové dokumentace byly zjištěny při veřejnoprávní kontrole regionální rady, bylo nesplnění povinnosti žalovaného podstatnou příčinou, v důsledku níž vznikl škodný následek. Protože žalovaný povinnosti zadavatele veřejné zakázky smluvně převzal, má odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně za to, že porušení povinností žalovaného bylo jedinou příčinou vzniku škody.

34. Jsou tak splněny všechny předpoklady odpovědnosti za škodu, neboť žalobci vznikla škoda v příčinné souvislosti s porušením smluvní povinnosti žalovaného. Na tom nic nemění skutečnost, že odpovědnost za dodržování zákona o veřejných zakázkách nese žalobce jako zadavatel i v případě, když se nechá při výkonu práv a povinností při zadávacím řízení zastoupit jinou osobou (§ 151 odst. 1 a 3 zákona č. 137/2006 Sb.). I když má veřejnoprávní odpovědnost za porušení zákona o veřejných zakázkách, jejímž důsledkem je uložení sankce státním orgánem, vždy zadavatel, odpovídá, v případě, že se pochybení dopustil administrátor a porušil tím smlouvu uzavřenou se

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

zadavatelem, zadavateli za škodu na základě soukromoprávního (smluvního) závazku právě on (shodně s již citovaným rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 18. 12. 2019, sp. zn. 25 Cdo 3486/2018).

35. Z uvedených důvodů odvolací soud změnil rozhodnutí soudu prvního stupně a uložil žalovanému, aby žalobci zaplatil částku 3 795 137,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 29. 4. 2016 do zaplacení (I. výrok tohoto rozsudku).

36. Protože bylo změněno rozhodnutí ve věci samé, byl povinen odvolací soud k rozhodnutí o náhradě nákladů řízení v prvním stupni i řízení odvolacího.

37. V řízení byl ve smyslu § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 úspěšný žalobce - Statutární město Brno. Jeho náklady za zastupování žalobce advokátem však neshledal odvolací soud účelně vynaloženými s odkazem na judikaturu Ústavního soudu [nález sp. zn. I. ÚS 2929/07 ze dne 9. 10. 2008 (N 167/51 SbNU 65), nález sp. zn. II. ÚS 376/12 ze dne 14. 3. 2013 (N 45/68 SbNU 449)]. Žalobce je statutárním městem vybaveným personálně i materiálně k tomu, aby právní záležitosti vyřizoval sám bez zastoupení advokátem. V projednávané věci nebylo třeba užít cizí právo, ani cizí jazyk a žalovaná částka dosahuje hodnoty pouhého zlomku ve srovnání s hodnotou majetku, který Statutární město Brno jinak spravuje.

38. Odvolací soud nepominul, že vedle nákladů na právní zastoupení vynaložil žalobce i náklady na zaplacení soudního poplatku za žalobu a za odvolání, ani náhradu těchto nákladů však žalobci nepřiznal.

39. V usnesení ze dne 30. 11. 2016, sp. zn. 29 Cdo 704/2016, Nejvyšší soud vysvětlil, že *"ustanovení § 150 o. s. ř. slouží k řešení situace, v níž je nespravedlivé, aby ten, kdo důvodně hájil svá porušená nebo ohrožená práva nebo právem chráněné zájmy, obdržel náhradu nákladů, které při této činnosti účelně vynaložil. Ustanovení § 150 o. s. ř. zakládající diskreční oprávnění soudu nelze považovat za předpis, který by zakládal zcela volnou diskreci soudu (ve smyslu libovůle), nýbrž jde o ustanovení, podle něhož je soud povinen zkoumat, zda ve věci neexistují zvláštní okolnosti, k nimž je třeba při stanovení povinnosti k náhradě nákladů řízení výjimečně přihlédnout. Ustanovení § 150 o. s. ř. proto nelze vykládat tak, že lze kdykoli bez ohledu na základní zásady rozhodování o nákladech řízení nepřiznat náhradu nákladů úspěšnému účastníkovi řízení. Porovnání dopadu uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení do majetkových sfér účastníků může mít z hlediska aplikace ustanovení § 150 o. s. ř. vliv pouze tehdy, přistupují-li ke skutečnosti, že by jejich přiznání přivodilo jednomu účastníku větší újmu než účastníku druhému, okolnosti další. Nemůže však jít o libovolné okolnosti řízení, nýbrž o takové okolnosti, které mají skutečný vliv na spravedlivost rozhodnutí o náhradě nákladů řízení. Při zkoumání, zda tu jsou důvody hodné zvláštního zřetele, soud přihlíží v první řadě k majetkovým, sociálním, osobním a dalším poměrům účastníků řízení, a to nejen účastníka, který by měl náklady řízení hradit, ale také oprávněného účastníka. Významné jsou rovněž okolnosti, které vedly k uplatnění nároku u soudu prvního stupně nebo k podání odvolání, postoj účastníků v průběhu řízení a podobně."*

40. Ve smyslu § 150 o. s. ř. odvolací soud v této věci shledal důvody k tomu, aby žalobci nepřiznal ani náhradu za zaplacené soudní poplatky. Odvolací soud navazuje na úvahy Ústavního soudu o personálním a materiálním vybavení úřadů spravujících statutární města. Má-li mít žalobce jako statutární město dostatečné vlastní prostředky pro právní služby, bylo by jistě možné, aby vlastními prostředky zajistil i výkon povinností zadavatele veřejných zakázek. Pro projednávanou věc platí, že Statutární město Brno disponuje soustavou stavebních úřadů (a odborů výstavby města a městských částí) s dostatečným odborným zázemím pro posouzení, zda zadávací dokumentace stavební zakázky odpovídá prováděcímu předpisu. V této věci však žalobce prostřednictvím mandátní smlouvy přenesl odpovědnost za výkon činnosti zadavatele veřejné zakázky na třetí osobu (obchodní společnost, korporaci) za nevysokou odměnu zcela nepoměrnou k ceně stavebních prací, které byly předmětem veřejné zakázky. Cíl mandátní smlouvy zřejmě mimo jiné spočíval právě v přenosu odpovědnosti za činnost zadavatele a byl zdůrazněn i smluvním prohlášením mandatáře o podnikatelském pojištění. Smluvní přenos odpovědnosti na mandatáře se stal doplňujícím faktorem, který (spolu)vyvolal toto soudní řízení. Tyto úvahy vedly

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

odvolací soud k aplikaci ustanovení § 150 o. s. ř., protože bez uvedeného smluvního přenosu odpovědnosti by ke sporu mezi žalobcem a žalovaným nedošlo.

41. Proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně (II. výrok tohoto rozsudku), ani v řízení odvolacím (III. výrok tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je** dovolání přípustné, jestliže Nejvyšší soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu, který rozhodoval ve věci v prvním stupni, ve lhůtě do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu.

Proti výrokům o náhradě nákladů řízení není dovolání samostatně přípustné [§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.].

Brno 9. listopadu 2021

[redacted]
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.12.2021 a vykonatelnosti dne 24.12.2021.
Připojení doložky provedl/a [redacted] dne 19.01.2022.

[redacted]

ADVOKÁT

ZAPSÁN V SEZNAMU ADVOKÁTŮ ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY POD Č. 3130

Vážený pan
[redacted]
advokát
[redacted]

V Brně dne 12. 11. 2021

Žádost o umožnění úhrady náhrady škody splátkovým kalendářem

Vážený pane doktore,

obracím se na Vás v právním zastoupení společnosti S – Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, 620 00 Brno, IČ: 25526171 ve věci soudního sporu o náhradu škody ve výši 3.795.137,28 Kč s příslušenstvím naposledy vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 74 Co 118/2020.

Dne 9. 11. 2021 byl v této věci vyhlášen rozsudek odvolacího soudu, kterým byl změněn rozsudek soudu prvního stupně a mé klientce byla uložena povinnost uhradit Vašemu klientu, Statutárnímu město Brno, náhradu škody ve výši 3.795.137,28 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 29. 4. 2016 do zaplacení do tří dnů ode dne právní moci rozsudku. K dnešnímu dni činí částka kapitalizovaných úroků z prodlení 1.691.868,80 Kč. Celkový dluh činí 5.487.006,08 Kč.

Není ve finančních možnostech mé klientky uhradit náhradu škody Vašemu klientu jednorázovou platbou do tří dnů ode dne právní moci rozsudku tak, jak je jí rozsudkem uloženo. Má klientka takto vysokými finančními prostředky nedisponuje a provedení exekuce by vedlo k úpadku klientky a její následné likvidaci. Z tohoto důvodu Vás má klientka zdvořile žádá o umožnění úhrady náhrady škody formou splátkového kalendáře, a to tak, že by byla náhrada škody uhrazena v pěti po sobě jdoucích splátkách, přičemž první čtyři po sobě jdoucí splátky by činily 1.100.000,00 Kč a poslední splátka by činila zbývající částku 1.087.006,08 Kč. Splatnost jednotlivých splátek by byla stanovena vždy jednou ročně k 30. 6. každého roku, tzn. ke dni 30. 6. 2022 až ke dni 30. 6. 2026.

Prosím projednejte návrh mé klientky s Vaším klientem a sdělte mi k tomuto návrhu jeho stanovisko.

Děkuji

S pozdravem

[redacted]
za S-Invest CZ
[redacted]
advokát

[redacted]

146. Návrh smlouvy o zaplacení dluhu a žádost o prominutí části dluhu společnosti S-Invest CZ s.r.o.

Bylo hlasováno bez rozpravy o variantě B.

Rada města Brna

1. bere na vědomí

rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 74 Co 118/2020-791 ze dne 09.11.2021

2. bere na vědomí

skutečnost, že společnost S-Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171 požádala o plnění dluhu ve splátkách a o prominutí části dluhu ve výši 1.030.037,94 Kč

3. nedoporučuje

Zastupitelstvu města Brna
- prominout společnosti S-Invest CZ s.r.o., se sídlem Kaštanová 496/123a, Brněnské Ivanovice, 620 00 Brno, IČO 255 26 171 dluh ve výši 1.030.037,94 Kč

Schváleno jednomyslně 7 členy.

[redacted]										
nepřítomna	pro	nepřítomen	pro	pro	pro	pro	---	pro	---	pro